

**В. М. Мокиенко, Я. Гулюшкина, *Čeština – разговорный чешский в диалогах*, Санкт-Петербург 2011, 128 s.
ISBN 978–5–9925–0643–3.**

Autorzy podręcznika *Čeština – разговорный чешский в диалогах* wychodzą z założenia, że języka obcego należy uczyć według zasady „od góry w dół”, tzn. wychodząc od aktu komunikacji ku systemowi języka literackiego. Zatem nie znajdziemy w omawianej pracy zasad gramatycznych, których trzeba się nauczyć, by zrozumieć dany tekst, czy ćwiczeń językowych, których celem jest utrwalenie przerobionego materiału gramatycznego. Za to znajdują się tutaj dialogi, które można wykorzystać w codziennej komunikacji językowej z Czechami przyjeżdżającymi do Rosji, ale także które można zastosować w podobnych sytuacjach, będąc np. w Republice Czeskiej. Z tego względu autorzy wyznaczyli 13 zakresów tematycznych (*Seznamení, Byt, Hotel, Volno, Nákupy, Město a doprava, Služby, Peníze, Příjmy a výdaje, U lékaře i V kanceláři*), w obrębie których wydzielono najbardziej frekwentowane krótkie dialogi (np. dla kręgu *Seznamení* są to: *Jak se jmenujete?*, *Mluvíte česky?*, *Jaké máte povolání?* i *Máte rodinu?*) z kilkoma lub kilkunastoma wariantami. Zestaw ten nie odbiega od ogólnie przyjętych kręgów tematycznych w podobnych pracach. Natomiast ze sposobu doboru dialogów oraz słownictwa można wywnioskować, że praca jest przeznaczona głównie dla Rosjan, zatrudnionych w turystyce. Dodatkowym atutem tego podręcznika jest jego objętość; jest to praca niewielka, zatem można szybko nauczyć się zawartych w niej dialogów.

Ważnym aspektem pracy jest zawarte w niej słownictwo i frazeologia. Wszystkie leksemy i zwroty pochodzą z czeskiego języka potocznego literackiego (tzw. *hovorovej češtiny*). W ten sposób nawiązują do innych podręczników języka czeskiego jako obcego. Warto by jednak włączyć do tego zestawu kilka zwrotów z uwzględnieniem leksyki potocznej nieliterackiej (tzw. *obecné češtiny*).

Čeština – разговорный чешский в диалогах zamyka krótki słowniczek (s. 113–125), który zawiera leksemy występujące w poszczególnych dialogach. W ten sposób autorzy chcieli uczynić ze swojej pracy samouczek w stylu rozmówek.

Mieczysław Balowski, Poznań